

פרשת תזריע – נגע ועונג

הנושא המרכזי בפרשתנו הוא נגע הצרעת.

הצרעת אינה מחלה, ולכן הוצאת המצורע מחוץ למחנה לא נועדה כדי למנוע ממנו להדביק אחרים.

שלוש ראיות לכך:

ראיה ראשונה: מי שראה על עצמו נגע צרעת צריך ללכת לכוהן ולא לרופא, ורק הכהן יכול לקבוע האם האדם טמא, ואם נגע הצרעת היה מחלה היו צריכים ללכת רק לרופא.

ראיה שנייה: במסכת נגעים פרק ג' כתוב שחתן בשבע ברכות שלו, שראה על עצמו סימן של צרעת, אומרים לו שילך לכוהן רק אחרי השבע ברכות שלו, כדי שהכוהן לא יפסוק שהוא מצורע, והוא יצטרך לצאת מחוץ למחנה, ותושבת שמחת הנישואין שלו.

ראיה שלישית: כל אדם שראה על עצמו סימן צרעת, ביום טוב או בחול המועד, אומרים לו שילך לכוהן רק אחרי החג, כדי שהכוהן לא יטמא אותו ואז הוא יצטרך לעזוב את ביתו בחג.

אם צרעת זו מחלה מדבקת הרי החתן ידביק בשבע ברכות שלו את האורחים, וכן האדם שיש בו נגע ידביק בחג ובחול המועד את בני משפחתו, מכאן שהצרעת אינה מחלה אלא אות משמים לאדם שהוא לא בסדר.

ובמה הוא לא בסדר?

אמרו רבותינו שנגע הצרעת בא על דיבור של לשון הרע, מספר לשון הרע גורם לסכסוך בין אנשים, ולכן עונשו שמרחיקים אותו מחוץ למחנה שלא יהיה בחברת בני אדם.

רבן גמליאל אמר לעבד שלו שיביא לו מאכל טוב מהשוק, הביא לו העבד לשון של בהמה, אמר לו רבן גמליאל שעכשיו יביא לו מהשוק מאכל רע, והעבד הביא לו לשון, אמר לו רבן גמליאל: איך יכול להיות שהלשון היא גם טובה וגם רעה? אמר לו העבד שכשהלשון מדברת דברים טובים אין דבר טוב ממנה, אבל כשהלשון מדברת לשון הרע אין רע ממנה.

אמרו רבותינו במדרש ויקרא רבה (יז ד) שבתחילה נגע הצרעת פוגע בביתו של האדם, אם לא תיקן את התנהגותו הנגע עובר לבגדיו, ואם לא תיקן את התנהגותו הנגע מופיע בגופו.

פירש רש"י על פי דברי רבותינו במדרש רבה, שיש בנגע הבית בשורה טובה לעם ישראל. הגויים שגרו בארץ ישראל לפני שעם ישראל נכנס לארץ, היו מחביאים את כספם בקירות

הבתים, וכאשר עם ישראל נכנס לארץ הם ברחו, ובני ישראל עברו לגור בבתים שלהם, וכשיש נגע צרעת בבית צריך להרוס את הבית, ואז מתגלה כל הכסף שהיה בקירות הבית.

למדנו מכאן דבר חשוב, גם כשיש נגע ובעקבותיו נזק כלכלי בהריסת הבית, הנגע יכול להפוך לעונג - האדם שהיה מיואש ומדוכא מהריסת ביתו, במציאת הכסף הוא הפך להיות שמח ומאושר על הריסת ביתו.

מכן למדנו שאסור להיות בעצבות מנזק שנגרם, כי יתכן שהדבר העצוב הוא מקור השמחה בעתיד, ועל כך אמר דוד בספר תהילים: "הפכת מספדי למחול לי פיתחת שקי ותאזרני שמחה".